

Motion till riksdagen

1987/88:A608

av Bengt Harding Olson (fp)
om tjänstepensionsförmåner

För statsanställda och vissa icke-statligt anställda med statlig pensionsrätt finns olika tjänstepensionsförmåner. En av dessa är egenlivränta.

Egenlivränta utgår till statlig tjänsteman som slutat sin statliga anställning utan att ha rätt till ålders-, sjuk-, förtidspension eller årlig ersättning.

Egenlivränta kan utgå till statlig tjänsteman som slutar sin anställning minst en dag före nedre gränsen för avgång med ålderspension men börjar inte utbetalas förrän vid 65 års ålder. Det är då fråga om en ålderslivränta. Egenlivränta utgår då i stället för den statliga kompletteringspensionen som börjar utgå vid 65 års ålder om tjänstemannen avgår med pension vid den nedre gränsen eller senare.

Den person som slutar sin anställning minst en dag före nedre gräns får alltså fr. o. m. den månad han eller hon fyller 65 år, förutom folkpension och ATP, även en egenlivränta. Denna kombination kan numera i vissa fall ge upp till tusen kronor mer i pensionsinkomst än om man kvarstår i tjänst till nedre gräns och avgår med statlig lönepension.

Omkringen tredjedel – 200 000 – av de statligt anställda pensioneras före 65 års ålder. Till dessa utgår egenlivränta då 65 års åldern uppnås. För de som stannar kvar i anställning till denna ålder uppstår dock inte denna förmån.

För de personer som inte känner till dessa effekter av egenlivräntan framstår det givetvis som orättfärdigt att de inte får del av egenlivränta p. g. a. att de arbetat kvar i sin anställning till pensionsåldern. Det har också förekommit uppgifter om att avgångar på egen begäran en dag innan nedre gränsen för avgång med ålderspension på vissa håll har satts i system. Det är otillfredsställande att människor med lång anställning bakom sig tvingas göra denna manöver för att förbättra sin ekonomiska situation efter pensionering. Det skall heller inte vara nödvändigt, vilket nu är fallet, att fackliga organisationer skall behöva erbjuda studiecirklar i hur den statligt anställda bättre skall kunna planera sin pensionering och pension.

I pensionsavtalet för arbetstagare hos kommuner och landsting finns en karenstid om 9 månader för arbetstagare, vars pensionsålder är 65 år, som på egen begäran lämnar sin anställning. Motsvarande reglering finns ej på den statliga sidan. Regeringen bör ges i uppdrag att på lämpligt sätt, eventuellt i samråd med Statens Arbetsgivarverk, uppmärksamma ovannämnda problem.

Hemställan

Mot. 1987/88

Med anledning av det anförda hemställs

A608

att riksdagen begär att regeringen på lämpligt sätt uppmärksammar
de i motionen beskrivna problemen avseende ålderslivränta.

Stockholm i januari 1988

Bengt Harding Olson (fp)